

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5304/2020
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић чланова већа, у парници тужиоца Општег удружења занатлија и предузетника Ћуприја, кога заступа Горан Миладиновић адвокат из ..., против тужене Социјалистичке партије Србије, Општински одбор у Ћуприји, кога заступа Ивица Чолак, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4802/19 од 06.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4802/19 од 06.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4802/19 од 06.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину – Судска јединица у Ћуприји П 361/16 од 11.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име стицања без основа због неисплаћене накнаде за коришћење пословних просторија у периоду од 07.03.2012. године до 03.03.2014.године исплати износ од 418.307,00 динара са законском каматом на сваки појединачни износ од датума доспелости па до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 76.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4802/19 од 06.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Параћину – Судска јединица у Ћуприји П 361/16 од 11.05.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује на основу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови да би се могло дозволити одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе нити потребе за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева у оваквим споровима зависе од утврђеног чињеничног стања, због чега нема потребе за одлучивање о ревизији туженог, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Из изложених разлога, посебна ревизија није дозвољена применом члана 404. ЗПП, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 03.03.2014. године, а вредност спора означеног у тужби је 100.000,00 динара, с тим да вредност побијаног дела пресуде износи 418.307,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић